

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5413/2019
16.01.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Бисерке Живановић, Божицара Вујичића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ и др. сви из ..., чији је пуномоћник Милош Ружић адвокат из ..., против туженог Града Вршца, чији је законски заступник Градски јавни правобранилац из Вршца, ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 838/19 од 09.07.2019. године, у седници већа одржаној 16.01.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 838/19 од 09.07.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 838/19 од 09.07.2019. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви парничних странака за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу П 2705/17 од 17.05.2018. године, у побијеном делу, усвојен је тужбени захтев тужилаца и обавезан тужени да им исплати износе као у изреци пресуде по основу стицања без основа, са законском затезном каматом одређеном у овом делу изреке првостепене пресуде и да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка.

Виши суд у Панчеву је пресудом Гж 838/19 од 09.07.2019. године, наведену првостепену пресуду у ожалбеном делу преиначио и захтев тужилаца за исплату досуђених износа по траженом основу са законском затезном каматом одбио као неоснован, те је тужиоце обавезао да туженом накнаде трошкове парничног и жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. ЗПП.

Тужени је поднео одговор на ревизију тужилаца.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу става 1. тог члана. По оцени ревизијског суда нема потребе за новим тумачењем права, што је у складу са ставом израженим у одлуци Уставног суда I Уо 641/14 од 01.12.2016. године и правним дејством одлука Уставног суда у смислу одредаба члана 62. у вези члана 59. Закона о Уставном суду, будући да одлука Уставног суда има правно дејство од дана њеног објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије", а Уставни суд није одредио начин отклањања последица насталог применом општег акта који није у сагласности са Уставом или законом.

Осим тога, Уставни суд је у својој одлуци Уж 8199/2018 од 18.11.2018. године изразио становиште да је правно дејство *ex tunc* утврђујуће одлуке Уставног суда, донето у поступку оцене уставности и/или законитости општег акта, могуће успоставити само по основу члана 61. став 1. Закона о Уставном суду, а што у конкретном случају није учињено, због чега је уставноправно неприхватљиво становиште о испуњености услова за примену института стицања без основа из члана 210. став 2. ЗОО, као и успостављање одговорности туженог по основу члана 172. став 1. ЗОО.

У конкретном случају ради се о спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП у коме није дозвољена ревизија по члану 479. став 6. ЗПП, па нема места ни примени одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Туженом нису досуђени трошкови одговора на ревизију јер нису били нужни ни неопходни за вођење парнице на основу члана 154. став 1. ЗПП, а тужиоцима сходно успеху у спору на основу члана 153. став 2. ЗПП (став 3. изреке).

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић